

Arrest

nr. 41 580 van 14 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 19 februari 2009 het Rijk binnen en diende op 22 april 2009 een tweede asielaanvraag in. Op 11 december 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Shalamboot en te behoren tot de minderheidsgroep Tunni.

Op 23 februari 2009 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U werd door de Dienst Vreemdelingenzaken opgeroepen zich aan te bieden op 12 maart 2009 doch gaf hier geen gevolg aan. Een technische weigering (afstand van asielaanvraag) werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 2 april 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 22 april 2009 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u op 26 april 1980 geboren werd te Mogadishu. In Mogadishu was uw vader werkzaam als leraar Engels voor de voormalige regering van Siad Barre. Uw vader werd echter chronisch ziek en kon zijn taak als leraar niet meer uitvoeren. Hierop ontving hij van de toenmalige autoriteiten een boerderij en verhuisde u en uw familieleden in 1989 naar Shalamboot. Sinds u ongeveer 9 jaar oud was werkte u als landbouwer op de boerderij van uw vader. U hoedde eveneens het vee en nam de dieren mee naar graasland. In 1995 kwamen militieleden van krijgsheer Aideed naar u toe. U werd gedwongen om te werken als drager voor hen en u diende materiaal van hun voertuig in een door hen bezette hangar te laden. In 1998 richtte krijgsheer Indha 'Adde de Lower Shabelle Administration op. In februari 2000 huwde u met Khadra Dahir (< Tunni). Sinds 2001 werden uw eigendommen op regelmatige basis geplunderd door militieleden van krijgsheer Indha Adde onder het mom van het innen van taksen. In 2004 trok uw zus Jowahir naar de Verenigde Staten van Amerika in het kader van familiehereniging met haar echtgenoot. In mei 2005 stierf uw vader een natuurlijke dood. Op 29 november 2005 werd uw dochter Zahra geboren te Shalamboot. In maart 2006 werden uw eigendommen geplunderd door de militieleden van krijgsheer Indha 'Adde en zijn Lower Shabelle Administration doch toen u dit poogde te verhinderen werd u gefolterd en werd uw handpalm gebroken. In mei 2006 kwamen de troepen van Inda 'Adde en zijn Lower Shabelle Administration taks innen doch u weigerde te betalen. Uw handen werden vastgebonden, u werd gearresteerd en meegenomen naar Merka alwaar zich de basis van krijgsheer Indha 'Adde en zijn Lower Shabelle Administration bevindt. U werd voor de rechtbank van de militie van Indha 'Adde en zijn Lower Shabelle Administration gebracht alwaar u gewaarschuwd werd dat u hun autoriteit diende te respecteren. Na 6 dagen gevangenschap werd u vrijgelaten. U keerde terug naar Shalamboot. Sinds uw vrijlating werden uw eigendommen dagelijks geplunderd door de militieleden van Inda 'Adde en zijn Lower Shabelle Administration doch u besloot er niet meer tegen in te gaan en uw vertrek uit Somalië te regelen. In december 2006 verliet u Shalamboot en reisde u per auto naar Nairobi (Kenia). Op 17 februari 2009 reisde u met een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij naar Caïro (Egypte). U verbleef in transit en vervolgens nam u een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij naar België alwaar u op 17 februari 2009 arriveerde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt.

Ten eerste dient er te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk tot de minderheidsgroep Tunni zou behoren. Tijdens uw gehoren voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal verklaarde u steeds tot de minderheidsgroep Tunni te behoren (zie vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken dd. 12 mei 2009, punt 2.7 en gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 17 november 2009, p. 8). Daarnaast beweerde u dat uw echtgenote, Khadra Dahir, tevens tot de minderheidsgroep Tunni behoort (p. 8). Het is dan ook merkwaardig dat u verklaarde 5 subclans van de Tunni bij naam te kunnen noemen (p. 20) en u somde vervolgens 5 subclans op die tot de zogenaamde 'shangamas' zouden behoren: Idamole (p. 17), Reer Tobow (p. 17), Reer Macalin (p. 18), Disirad (p. 18) en Reer Aw Mashube (p. 18). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de zogenaamde 'shangamas' uit 5 geheel andere clans bestaan dan degene die u opnoemde (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast is het bevreemdend dat u verklaarde volgende termen niet te kennen Da'afarad (p. 11), Goygal (p. 11), Daqtiro (p. 12), Hayo (p. 12) en Werile (p. 12) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het hier 5 subclans van de Tunni betreft (zie informatie in administratief dossier), meer bepaald de clans die tot de zogenaamde 'shangamas' behoren (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens vroeg of u clans kende die verwant zijn met Tunni (p. 18) repliceerde u dat Digil en Merifle verwant zijn met Tunni (p. 18). Wanneer de interviewer u echter vroeg om clans van Digil (p. 18) en Merifle (p. 19) op te noemen kon u weliswaar 7 namen geven (p. 18-19) doch u slaagde er niet in te preciseren of deze clans dan wel tot Digil of tot Merifle behoorden (p. 19) en tevens kon u niet toelichten of de door u opgenoemde clans dan wel tot de onderverdeling Siyeed of Sagaal behoorden (p. 18 en 19) hetgeen toch merkwaardig is gezien volgens uw verklaringen deze clans verwant zouden zijn met uw eigen clan (p. 18) en u zelf aanhaalde dat ze onderverdeeld zijn in Siyeed en Sagaal (p. 18). Bovendien is het opmerkelijk dat u verklaarde dat de minderheidsgroep Tunni een eigen dialect hebben (p. 18) en dat ook uit informatie waarover het Commissariaat-generaal

beschikt blijkt dat de Tunni een eigen taal hebben (zie informatie in administratief dossier) doch dat u beweerde deze taal niet te spreken (p. 18).

Ten tweede dient er te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u van 1989 tot eind 2006 werkelijk in Shalamboot zou hebben verbleven zoals u beweerde. Zo verklaarde u dat u in 1989 op 9-jarige leeftijd samen met uw familieleden naar Shalamboot verhuisde (p. 3). U verklaarde vervolgens dat u sinds u ongeveer 9 jaar oud was als boer werkte (p. 5), zaaide en oogstte op het land (p. 5) en samen met uw broer het vee hoedde (p. 5) en het vee meenam naar het waterpunt (p. 5) en het vee liet grazen (p. 5) op een plaats tussen Qorioley en Shalamboot (p. 6) die Gasow heette (p. 6). U verklaarde voorts dat u deze activiteiten uitoefende tot u Shalamboot ontvluchtte (p. 5) in december 2006 (p. 9). Ten eerste kan opgemerkt worden dat Gasow niet terug te vinden is op geografische kaarten waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie informatie in administratief dossier) ondanks het feit dat u preciseerde dat Gasow op 8 tot 10 km gelegen is van Shalamboot (p. 6). U verklaarde dat Gasow gelegen is tussen Qorioley en Shalamboot (p. 6) en voegde er aan toe dat u naast Gasow slechts één ander dorp kon benoemen tussen Qorioley en Shalamboot (p. 6). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens vroeg "Zijn er andere dorpen tussen Shalamboot en Qorioley?" (p. 6) reliceerde u "dat weet ik niet" (p. 6) hetgeen merkwaardig is gezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er tientallen dorpen gelegen zijn tussen Shalamboot en Qorioley (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast is het evenzeer bevreemdend dat u verklaarde dat er tussen Gasow en Shalamboot geen andere dorpen gelegen zijn (p. 6). Hoewel Gasow onvindbaar blijkt op kaarten waarover het Commissariaat-generaal beschikt verklaarde u nochtans dat Gasow zich op een afstand van 8 tot 10 km van Shalamboot bevindt in de richting van Qorioley (p. 6) en uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dan weer dat ter hoogte van die regio zich diverse dorpen bevinden (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast kan nog opgemerkt worden dat het merkwaardig is dat u verklaarde onderstaande termen niet te kennen: Marsaano (p. 12), Jaakumow (p. 12), Mirimiri (p. 12), Matirikow (p. 12), Luusi (p. 12), Tisinaar (p. 12), Baraale (p. 12), Harraa (p. 13), Lixmooro (p. 13), Melled (p. 13), Jimeesi (p. 13), Benday Cadde (p. 13), Moyle (p. 13), Jaanjow (p. 13) en Istaduuto (p. 13-14) hoewel het hier allen dorpen betreft die zich in de nabije omgeving van Shalamboot bevinden (zie informatie in administratief dossier). Daarenboven kon u onderstaande termen evenmin correct benoemen: Gandaabey (p. 12), Siinay (p. 14) en Dhamme Yaasiin (p. 13) hoewel het hier dorpen betreft die zich op slechts enkele kilometers van Shalamboot bevinden (p. 13). Uw onwetendheden ondergraven in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit Shalamboot. Vermits u beweerde sinds 9-jarige leeftijd tot u Shalamboot verliet in december 2006 als boer gewerkt te hebben en onder meer verantwoordelijk was voor het vee (p. 9), hetgeen per definitie gepaard moet zijn gegaan met frequente interne verplaatsingen rond uw woonplaats Shalamboot, zou men toch mogen veronderstellen dat u een behoorlijke geografische kennis van de regio waar u woonde zou bezitten.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

Uit het voorgaande blijkt dat u tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk afkomstig zou zijn uit Shalamboot en bij uitbreiding uit Zuid-Somalië. Gezien subsidiaire bescherming op basis van een reëel risico op het lijden van 'ernstige schade' –i.c. een ernstige bedreiging van persoon of leven van een burger als gevolg van willekeurig geweld in geval van een internationaal of intern gewapend conflict– enkel door de Commissaris-generaal wordt verleend aan Somalische burgers afkomstig uit Centraal- en Zuid-Somalië heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw werkelijke regio van oorsprong. Men kan immers niet uitsluiten dat u afkomstig bent uit een gebied dat zich niet in Centraal of Zuid-Somalië situeert (i.c. Puntland of Somaliland).

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde afkomst uit Zuid-Somalië, omdat de Somalische taal niet alleen in Zuid-Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in Somaliland en Puntland alsook in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kunnen, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In het verzoekschrift stelt verzoeker dat de bestreden beslissing *“de materiële motiveringsplicht”* en *“het zorgvuldigheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”* schendt.

2.2.1. Aangezien verzoeker zich beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht zal het middel vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitevinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich liet bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst nog alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielrelaas en tast zijn geloofwaardigheid aan.

3.2. De asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal afgewezen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Somalische afkomst aangezien zijn kennis over zijn regio van herkomst en het clansysteem zeer summier is, en zijn asielmotieven bijgevolg evenmin kunnen overtuigen.

3.2.1. Het verzoekschrift stelt wat betreft zijn gebrekkige kennis van het Somalische clansysteem *“Hij deelt mee niet veel belang te hechten aan de samenstelling van de clans en dat hij om die reden geen antwoord kon geven op alle gestelde vragen door het CGVS”*. Deze blote bewering kan geenszins overtuigen nu de gestructureerde clancontacten het sociaal en economisch leven in Somalië bepalen en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten.

3.2.2. Voorts tracht verzoeker zijn onwetendheid betreffende de geografie van zijn streek van herkomst te verschonen door in het verzoekschrift te stellen dat *“Hij bevestigt eveneens dat hij van 1989 tot 2006 daadwerkelijk verbleven heeft in Shalamboot. Hij verklaart dat hij voornamelijk verbleef te Shalamboot, wat een verklaring is voor het feit dat hij niet alle dorpen kon benoemen die gelegen zijn in een straal*

van 20km rond Shalamboot". Uit het administratieve dossier blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kennis van omliggende dorpen quasi nihil is, zelfs van deze die zich, volgens de objectieve informatie die door de Commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd toegevoegd, op enkele kilometers van Shalamboot bevinden. Verzoekers absolute onwetendheid klemmt temeer gelet op zijn voorgehouden profiel als veehouder (zie gehoorverslag CGVS, p.5), wat toelaat te verwachten dat hij over een meer dan basale geografisch kennis beschikt van zijn regio van herkomst, niet enkel omwille van de graaslanden maar ook omdat hij als boer -en overigens ook als gewoon burger- op de hoogte moet zijn van de nabijgelegen marktplaatsen en handelsroutes. De stelling uit het verzoekschrift volstaat aldus geenszins om de motieven van de bestreden beslissing ter zake te weerleggen. Bijgevolg blijven de desbetreffende motieven gehandhaafd.

3.3. Tot slot haalt de Commissaris-generaal terecht aan dat verzoekers kennis van de Somalische taal onvoldoende is om zijn nationaliteit aan te tonen. De Somali-bevolkingsgroep komt immers niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is sinds de burgeroorlog over de gehele wereld uitgeweken.

3.4. De door de Commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de Commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.5. Verzoeker legt ter terechtzitting twee documenten neer. Hij verklaart een originele geboorteakte neer te leggen en het bewijs van versturing met een koerierbedrijf. Verzoeker gaat eraan voorbij dat om enige bewijswaarde te hebben, neergelegde documenten ondersteund moeten worden met geloofwaardige, overtuigende verklaringen. Verzoekers beweerde Somalische nationaliteit kan niet overtuigen nu zijn kennis van Somalië geheel ontoereikend is. Zowel verzoekers geo-politieke kennis van zijn regio als zijn kennis van het Somalische clansysteem bleek geheel onvoldoende om geloof te kunnen hechten aan zijn beweerde Somalische identiteit. Het neergelegde geboortecertificaat kan dan ook de geloofwaardigheid niet herstellen. Overigens wijst verwerende partij ter terechtzitting er terecht op dat van algemene bekendheid is dat Somalië geen administratieve structuren meer bezit nu na 1991 het land in totale chaos verviel en de oorlog naast alle gebouwen ook de staatsinstellingen heeft vernield. Het document werd dan ook niet uitgereikt op basis van objectieve gegevens uit het archief van de burgerlijke stand; wat overigens blijkt uit het document zelf dat niet verwijst naar familiearchieven. Ten slotte is het document ook strijdig met verzoekers verklaringen nu hij verklaart uit een twee-ouder-gezin te komen en zijn vader leraar was terwijl volgens het document verzoeker geboren is uit een alleenstaande moeder. Het document is dan ook duidelijk door onbevoegden aangemaakt voor onderhavige procedure. Dat verzoeker dergelijk frauduleus document neerlegt ondermijnt verder zijn algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden nationaliteit nu hij als Somaliër diende te weten dat de administratie implodeerde.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het verzoekschrift stelt dat *"Verzoeker is van oordeel dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 §2, c"*.

4.2. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Zijn verklaringen zijn dermate onvoldoende dat zijn

verklaarde nationaliteit bedrieglijk voorkomt. De Raad moet zijn oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK